

ske indlæg, at der skulle være råd til folkepensionens grundbeløb. Jamen hvis jeg ikke husker forkert, er det den socialdemokratiske regering, der har afskaffet folkepensionens grundbeløb i de tilfælde, hvor en borger har store arbejdsindtægter. Så jeg forstår ikke helt udtalelsen. Vil det sige, at Socialdemokratiet nu faktisk vil genindføre folkepensionen til alle? For det, hr. Jørn Pedersen sagde, kunne jeg tage som udtryk for det.

Så sagde hr. Jørn Pedersen en anden ting, nemlig at nu skal statens gæld afdrages. Hvis jeg ikke husker helt forkert, er det sådan, at der på den finanslov, der lige er vedtaget herinde, er et underskud på 25-28 mia. kr., og hvis man ser på hele konklusionssiden i finansloven, er det jo sådan, at man også i 1997 må ud og låne de 30 mia. kr., man har i underskud.

Så jeg ved ikke rigtig, hvornår det dér med afdragene på statsgælden begynder. Det kunne Dansk Folkeparti da vældig godt tænke sig at få at vide af Socialdemokratiet. Har man overhovedet planer, eller er det bare store, flotte ord, man bruger i debatter som her i dag?

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Til det sidste kan man jo sige, at nu har skatteministeren heldigvis fået et par milliarder kroner ekstra i kassen. Det tæller jo alt sammen.

Jeg forstår, at Socialdemokratiet ikke kan støtte Enhedslistens dagsorden. Det er selvfølgelig beklageligt. Men der er et element i dagsordenen, som også var i min ordførertale, og som jeg har lyst til spørge hr. Jørn Pedersen om. Det er i forhold til det, der hedder individualprincippet: Hvor står Socialdemokratiet?

Grunden til, at jeg spørger, er simpelt hen, at i 1987 var det sådan, at et samlet Folketing støttede det princip og støttede et radikalt beslutningsforslag, nemlig beslutningsforslag nr. B 100. Derfor vil jeg gerne vide, om det, der er sket nu, er i overensstemmelse med dette princip. Det var nemlig heller ikke med i Socialdemokratiets tale, og jeg vil godt vide, om det princip er forsvundet nu, for det er sådan set en meget grundlæggende målsætning. Jeg siger ikke, at det kan gennemføres i ét hug. Det er helt klart et princip, som vil koste penge; deri har hr. Jørn Pedersen fuldstændig ret. Men det er trods alt en god målsætning at have for den socialpolitiske udvikling.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det er rigtigt, som hr. Jørn Pedersen siger, at danskerne holder af velfærdssamfundet. Men undersøgelser viser også, at selv om man holder af velfærdssamfundet, er der også mange, der ikke mener, at ydelserne kommer de rigtige til gavn, kommer de svageste til gavn.

Det er vel også det, der er grundlaget for vores debat i dag; og dér kunne jeg godt tænke mig at vide lidt om Socialdemokratiets mere langsigtede holdning til det her. Altså, jeg forstår, at vi er i gang med at revidere vort velfærdssamfund, men hvor langt vil Socialdemokratiet gå med at reformere det?

Enhedslisten har foreslået en dagsorden, hvor der bl.a. lægges op til et enstrengt system; det er da en spændende tanke. Jeg vil vende tilbage til Venstres holdning til den tanke senere, men jeg kunne godt tænke mig at høre Socialdemokratiets langsigtede holdning til at overgå til et enstrengt system. Jeg vil gerne citere fra Socialdemokratiets debatoplæg »Velfærd med vilje«. Der står:

»Er det hensigtsmæssigt at have to forskellige systemer og principper for ydelser til mennesker, som ikke har egentlige sociale problemer, men blot mangler arbejde eller har brug for uddannelse for at kunne få arbejde?«

Det spørgsmål rejses, og jeg kunne godt tænke mig at få det besvaret nu.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Først til hr. Poul Nødgaard, der havde lidt svært ved at fatte, hvad der blev sagt.

Jeg vil gerne sige, at vi naturligvis fastholder de ting, vi gennemførte i forbindelse med skattereformen, også omkring folkepensionen. Vi mener ikke, som nogle måske kunne mene, at vi ved at tilføre en vis gruppe af folkepensionister ca. 1 mia. kr. ekstra løser de største socialpolitiske opgaver; så er det sat på plads.

Vedrørende afdrag på gælden kan hr. Poul Nødgaard jo bare læse finansredegørelsen og andre ting og få et glimrende overblik over, hvordan vi nærmer os det tidspunkt, som jeg også sagde, hvor vi begynder at afdrage.

Så spørger hr. Bruno Jerup til individualprincippet og henviser til 1987. Jeg vil tro, en vigtig grund til, at der ikke er sket noget siden 1987, er de økonomiske konsekvenser. Derfor må jeg sige: Som det ser ud i øjeblikket, har vi ikke i Socialdemokratiet fantasi til at forestille os, at vi